

ת"פ 28190/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28190-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בתקיפת שוטר (ריבוי עבירות), לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש הוסכם שהצדדים יטענו באופן חופשי.
3. לאחר הרשעתו בתיק שלפנינו הודה הנאשם וצירף את ת"פ 35044-08-19 של משפט השלום בפתח תקווה (להלן: "**התיק המצורף**"). בתיק זה הורשע בהיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק, ובאיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

עובדות כתב האישום המתוקן

4. ביום 24.09.2016 סמוך לשעה 12:00, בעקבות תלונה שהתקבלה במוקד המשטרה, הגיע צוות בן מספר שוטרים לדירה במעלה אפרים. השוטרים איתרו את הנאשם בביתו של קרוב משפחתו שנמצא בקרבת מקום. הנאשם צעק על השוטרים ואיים עליהם באומרו: "אני אפרק אתכם". לאחר שהורחקו בני משפחתו, התלווה הנאשם לשוטרים אשר הודיעו לו על מעצרו. תחילה התלווה ללא התנגדות, אך לאחר שבני משפחתו קיללו את השוטרים ובהיותם של הנאשם והשוטרים בסמוך לחניית כלי-הרכב, התנגד הנאשם למעצרו. השוטרים ג'רסי מרג'יה ושליו חורב אחזו בידיו של הנאשם והובילו אותו לכיוון הניידת. הנאשם התנגד בתקיפות, התפרע, הניף את ידיו, בעט, ירק לעבר השוטרים וניסה לנשוך אותם. בהמשך לכך, נשך הנאשם את השוטר חורב בידו השמאלית ואמר לו: "מגיע לך, אתה בן זונה". כשהתבקש להיכנס לניידת, המשיך הנאשם להתנגד תוך שבעט בשוטרים, הניף את ידיו וגידף. כשהשוטרים ניסו להכניסו לניידת, ניסה הנאשם לנגוח בראשו של השוטר מרג'יה. לאחר שהוכנס לתא העצורים

בניידת, הטיח הנאשם את ראשו בסורגי הרכב. השוטרים יסהר קרני, חורב ומרג'יה תפסו את הנאשם כדי למנוע ממנו לפגוע בעצמו. הנאשם נשך את השוטר חורב בידו השמאלית פעם נוספת.

כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם נפצעו בידיהם גם השוטרים קרני ומרג'יה. במהלך הנסיעה למשטרת מרחב שומרון, גידף הנאשם את השוטרים וירק עליהם. כך עשה גם בהגיעו לתחנת המשטרה.

הנאשם הורשע על שבמעשיו תקף את השוטרים והתקיפה קשורה במילוי תפקידם.

עובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף

5. בתיק המצורף הואשם הנאשם יחד עם אחיו. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לאישום היו אחיו של הנאשם והמתלוננת פרודים. הנאשם נשוי לאחותה של המתלוננת.

ביום 07.07.2018 בשעה 18:24 או בסמוך לכך, בגן השעשועים שבסמוך לביתה של המתלוננת בשוב מעלה אפרים, פרץ ויכוח בין הנאשם למתלוננת שבמהלכו הלה ירק לכיוונה וקילל אותה. בהמשך לכך, דלק הנאשם אחרי המתלוננת כשהוא אוחז בידיו סלע, והמתלוננת נמלטה מפניו. הנאשם פנה לרכב מסוג מרצדס שאותו שכרה המתלוננת ויידה לעברו אבנים. בהמשך לאותן נסיבות, קרא הנאשם לאחיו, וזה הגיע למקום כשהוא אוחז בידו סכין יפנית. האח רץ לכיוון המתלוננת והיא נמלטה לביתה ואחר כך יידה אבנים לעבר רכבה.

כתוצאה מהמעשים נגרמו לרכב המתלוננת שברים בחלונות האחוריים ובסמוך למושב הנהג, שברים במראות, ושריטות.

במעשיו גרם הנאשם נזק לרכוש במזיד שלא כדין, ואיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכוונה להפחידה או להקניטה.

תסקירים מטעם שירות המבחן

6. בתסקיר שירות המבחן מיום 13.10.2020 צוין שהנאשם הפסיק את עבודתו בתחום הגז עקב הטיפול היומיומי והאינטנסיבי באחיו שעבר תאונה קשה ונותר משותק. האח אינו מתפקד באופן עצמאי ועבר לגור בביתו של הנאשם שאף מונה לו כאפוטרופוס.

לנאשם הוצע להשתלב בטיפול פרטני ומסובסד בסמוך לשוב מגוריו, ותשובתו הייתה שאין בידו להתחייב לטיפול קבוע נוכח מחויבותו לאחיו. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו ער לקשייו נוכח מעורבותו החוזרת ונשנית בפלילים.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: חומרת העבירות; קושי להעמיק בעבירות ולקבל אחריות מלאה על ביצוען; וחוסר נכונות להעמיק ולבחון דפוסים אלימים וקשיים שעמדו ברקע להתפרצות האלימה.

מנגד, כגורמי סיכוי לשיקום צוינו: יציבות ותפקוד תעסוקתי תקין במשך השנים; וטיפול מסור באחיו.

במכלול הפרמטרים, העריך שירות המבחן כי בהיעדר טיפול מעמיק, קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ברמת סיכון בינונית, וכך גם מידת החומרה הצפויה של תוצאותיהן אף היא בינונית.

לאור כל האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם לרבות בדרך של הארכת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד נגדו.

7. **תסקיר משלים הוגש ביום 25.01.2021.** הנאשם מסר לשירות המבחן שהוא אינו עובד ומשקיע את מאמציו וזמנו בטיפול אינטנסיבי באחיו הסייעדי. הנאשם ביטא מוטיבציה מילולית להשתלב בהליך טיפולי והביע רצון לשתף פעולה עם שירות המבחן משום שלדבריו חל שיפור במצבו הפיזי של אחיו. הנאשם מסר שהוא זקוק לטיפול בקשייו בוויסות עצמי ובשליטה בכעסים בשל נטייתו להגיב באופן אימפולסיבי ואלים במצבים שבהם הוא חש פגוע.

נוכח השינוי שחל בגישתו של הנאשם אשר הביע מוטיבציה ליטול חלק טיפול, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו לשם שילובו בהליך טיפולי.

8. **בתסקיר משלים מיום 22.04.2021** צוין שבמהלך תקופת הדחייה שולב הנאשם בטיפול קבוצתי בתחום האלימות. שירות המבחן התרשם שהנאשם משתדל להתמיד בהשתתפותו בקבוצה ולוקח חלק פעיל ומשמעותי בשיח הקבוצתי.

משיחות שערך שירות המבחן עם הנאשם עלה שהוא חש תחושת משמעות ונחישות שליחות בנוגע לטיפול באחיו. לצד זאת סובל מקשיי פרנסה בשל מחויבותו לאחיו. הנאשם הביע תחושת עייפות ורצון לסיים את ההליכים המשפטיים נגדו. עוד ביטא חרטה על התנהלותו בעת שנעברו העבירות והבהיר שהוא מודע לקשייו בוויסות דחפיו וכיום הוא מתאמץ לשנות את התנהלותו. הנאשם הביע חשש מתוצאות ההליך המשפטי ומהשלכותיו על משפחתו ועל הטיפול באחיו. בהתייחס להליך הטיפולי, הודה על ההזדמנות שניתנה לו ומסר שהטיפול תרם לו.

לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן **להטיל על הנאשם צו מבחן** שבמהלכו ימשיך בהליך הטיפולי. לצד זאת הומלץ **להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו**, כיוון שהפעלתו אף בדרך של עבודות שירות עלולה להוות גורם רגרסיבי עבורו.

חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות

9. בחוות דעת מיום 16.02.2021 שניתנה מטעם הממונה על עבודות שירות בשב"ס, נכתב שהנאשם סירב לשאת במאסר בעבודות שירות בתנאים שקבע הממונה. הנאשם מסר לממונה שהוא אינו יכול להתחייב לעבודות שירות כיוון שהוא המטפל היחיד באחיו ואין באפשרותו למצוא עבורו מטפל אחר.

בשל אי הסכמתו כאמור, קבע הממונה שלא ניתן לבחון את השמתו בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

10. כראיות לעונש מטעם המאשימה הוגשו: פלט הרשעותיו הקודמות של הנאשם; טופס הצהרת נפגע עבירה של השוטר שליו חורב; ועותק גזר הדין שבו הוטל על הנאשם מאסר על תנאי.

11. באת-כוח המאשימה, הגב' אנאל ללוש, עתרה לגזור על הנאשם עונש בן 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופיצוי לנפגעי העבירה, לצד הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים במצטבר. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין 3 ל-12 חודשי מאסר בפועל ויש למקם את הנאשם באמצע המתחם. בטיעוניה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו ואת הנזק שעלול היה להיגרם לשוטרים. לחומרה הזכירה את עברו הפלילי של הנאשם ואת חזרתו מהודאה אשר גרמה לבזבז זמן שיפוטי. ב"כ המאשימה התנגדה להמלצת שירות המבחן כיוון שהערכת הסיכון להישנות עבירות אלימות נמצאה בינונית, וכיוון ששיתוף הפעולה של הנאשם עם הליכים טיפוליים בעבר היה חלקי. לתמיכה בטיעוניה הפנתה לפסיקה.

12. בא-כוח הנאשם, עו"ד מיכאל עירוני, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהארכת המאסר המותנה לצד הטלת צו מבחן. בטיעוניה הדגיש את מסירותו של הנאשם לאחיו ואת הטיפול המסור שהוא מעניק לו. הוסיף שהנאשם מקבל אחריות מלאה על העבירות שעבר, וחלופי הזמן מוכיח שהנאשם עבר כבר דרך משמעותית והוא נמצא כיום "במקום אחר". לתמיכה בטיעוניה הפנה לדוח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, בראשות כב' השופטת (בדימוס) דליה דורנר, לעניין הנזק הכבד וההשלכות השליליות של המאסר על האסיר ולעניין ההמלצה להמיר מאסרים קצרים בעונשים שיקומיים בקהילה.

13. היום, טרם הקראת גזר הדין, ביקש ב"כ הנאשם לטעון בעניין הארכת המאסר המותנה. בטיעוניה ביקש את הארכת המאסר המותנה משני טעמים, שיקולי צדק ושיקולי אחדות הענישה.

אשר לשיקולי הצדק טען שמצבו הבריאותי של אחיו של הנאשם שהפך לסייעודי ותלוי בנאשם אשר משמש לו מטפל, מצדיק את הארכת התנאי. לתמיכה בטיעוניה הפנה לע"פ 5669/14 **לופליאנסקי נגד מדינת ישראל** (29.12.2015) ולת"פ (מחוזי י-ם) 17250-10-15 **מדינת ישראל נגד בראשי** (30.06.2016).

אשר לשיקולי אחדות הענישה, טען שכתב האישום נגד אחיו של הנאשם בוטל ויש להקל גם עם הנאשם משיקולי אחדות הענישה לגבי נאשמים באותה פרשה. לתמיכה בטיעוניה הפנה לע"פ 7907/14 **ואזנה נגד מדינת ישראל** (22.02.2015).

14. באת-כוח המאשימה התנגדה להארכת התנאי מהטעמים המנויים בסעיף 56 לחוק.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

תיק תקיפת השוטרים

16. בתיק זה נפגעו **הערכים החברתיים המוגנים** שלהלן:

ערך ההגנה על שלמות גופם, שלווה נפשם וחירות פעולתם של שוטרים בעת מילוי תפקידם;

ערך מניעת הפגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק למלא את תפקידם;

ערך ההגנה על שלטון החוק וכיבוד החוק;

וערך השמירה על הסדר הציבורי במרחב הציבורי.

תקיפת שוטרים שעה שאלה ממלאים את תפקידם על פי דין, מגלמת בחובה חומרה כפולה. מחד גיסא מדובר באלימות אשר פוגעת בגופם, בשלוות נפשם, בחירות פעולתם, ובכבודם של השוטרים עצמם. מאידך גיסא ובמישור רחב יותר, נפגעים גם שלטון החוק, חובת הציות לחוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם באכיפת החוק, בשמירת הסדר הציבורי ובהגנה על בטחון הנפש והרכוש.

לפיכך גילה המחוקק את דעתו להחמיר בעבירות מסוג זה בקובעו בסעיף 273 לחוק עונש מזערי שלא יפחת ממאסר בן חודש אחד.

17. **מידת הפגיעה בערך המוגן** משמעותית. שרשרת המעשים האלימים שעשה הנאשם חמורה ביותר. שכן כל אחד מהמעשים חמור כשלעצמו, והמסכת בכללותה חמורה שבעתיים. הנאשם צעק על השוטרים באומרו "אני אפרק אתכם"; התנגד למעצרו בתקיפות, התפרע, הניף את ידיו, בעט, ירק לעבר השוטרים וניסה לנשוך אותם; נשך פעמיים את השוטר חורב בידו תוך שקילל אותו; ניסה לנגוח בראשו של השוטר מרג'יה; וגידף וירק על השוטרים במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה וגם בהגיעו אליה. מדובר אפוא בשרשרת מעשים ברוטליים ופוגעניים אשר גרמו לשוטרים למכאובים גופניים וביזו והשפילו אותם כאוכפי-חוק וכבני אדם.

18. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות דומות או קרובות מעלה שבתי המשפט נוהגים לגזור עונשים במנעד רחב אשר בצדו המקל עומד על מאסר קצר בעבודות שירות ובצדו המחמיר עומד על מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא והכול לצד עונשים נלווים. בין היתר, עיינתי בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 4244/19 **טובול נגד מדינת ישראל** (26.06.2019): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונידון לעונש **מאסר בן חודש ויום אחד לצד מאסר על תנאי**. הנאשם סירב לפנות לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. בנסיבות התיק, הגיעו שלושה שוטרים לדירת הנאשם וביקשו לעכבו לחקירה. הנאשם דחף את אחד השוטרים, וצעק והשתולל תוך שהפיל את עצמו ואת השוטר לרצפה. שוטר נוסף שנכח במקום ניגש לסייע במעצר וננשך על-ידי הנאשם בבטנו באופן שגרם לו לפיחות ואדמומיות. בימ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין חודש אחד ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1961/11 **שעבאן נגד מדינת ישראל** (10.03.2011): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע בהפרעה לשוטר ובאיומים ונידון ל- **7 חודשי מאסר ולהפעלת תנאי בן 5 חודשים במצטבר כך שהוטלה עליו תקופת מאסר כוללת בת 12 חודשים**. בנסיבות התיק, בעת שבאו שוטרים לביתו של הנאשם לשם מימוש פקודת מאסר מטעם ההוצאה לפועל, ניסה הנאשם לברוח דרך חלון ביתו. לאחר שלא הצליח בכך, איים על השוטרים. כאשר ניסו השוטרים לכבול אותו, בעט בהם הנאשם כדי להשתחרר מאחיזתם וברח.

ע"פ (מחוזי י-ם) 33814-05-17 **פרץ נגד מדינת ישראל** (08.05.2018): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר ונידון **לחודשיים מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. בנסיבות התיק, בעת ששוטר רשם דוח לנאשם, תפס הנאשם את ידו של השוטר, חטף מידיו את תעודת הזהות שלו והשליך אותה לשיחים תוך שאמר לשוטר: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", וכן: "אני לא בא אתך לשום מקום". בהמשך לכך, דחף את השוטר ולא איפשר לו לאוזקו. בימ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים - עומד בצדו הנמוך על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, ובצדו המחמיר על שישה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. ביהמ"ש המחוזי קבע שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית-משפט קמא, הן בקביעת מתחם הענישה, והן בעונש המתאים בגדרי המתחם.

ע"פ (מחוזי י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נגד סרוסי** (21.01.2018): ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה על הכרעת הדין והרשיע את הנאשם בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות חלף עבירה של תקיפת שוטר, ובאיומים. עונשו של הנאשם, שנידון בבימ"ש השלום **לצו של"צ ולמאסר על תנאי**, נותר על כנו. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם עקב דיווח על אירוע של אלימות במשפחה. הנאשם איים על השוטרים תוך שהוא מניף לעברם מקל. כשנעצר התנגד למעצרו, דחף את אגרופו ופגע בפניו של אחד השוטרים בעת שבידו השנייה אחז את ידו של השוטר בחוזקה, לחץ על תרסיס פלפל ודחף את השוטר בראשו עד אשר ניתז תרסיס פלפל על פניו של השוטר. כתוצאה מכך, נפלו הנאשם והשוטר על הדשא. בימ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן מספר חודשים בעבודות שירות ועד מאסר ממש למשך 12 חודשים, אולם החליט לסטות לקולה מהמתחם משיקולי שיקום.

ת"פ (קריות) 18893-12-19 **מדינת ישראל נגד איכילוב איכילוב** (05.07.2020): הנאשם נידון ל- **6 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס** לאחר שהורשע בשתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובשלוש

עבירות איומים. הנאשם דחף שוטר בפניו ובחזהו באמצעות ידו, היכה בפניו בחוזקה במכת אגרוף, וניסה להכותו במכת אגרוף נוספת שלא פגעה בו. במהלך מעצרו איים על השוטר שעצר אותו. בהמשך לכך ובהיותו בתחנת המשטרה, איים על שוטרת. בעודו שוהה בתא המעצר, בעט ברגלה של שוטרת ואיים עליה.

ת"פ (י-ם) 49351-11-16 **מדינת ישראל נגד אבו ננה** (15.01.2020): הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בשיבוש מהלכי משפט ובתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בנסיבות התיק, שוטרים שטיפלו באירוע רכב חשוד, ביקשו מהנאשם לצאת מהרכב שבו נהג. בתגובה לכך, קילל הנאשם את השוטרים, התנגד למעצר, והיכה באמצעות מרפקו בפניו של שוטר. כאשר ישב בניידת המשטרה ובעודו בדרך אל תחנת המשטרה, בעט במושב שבצד הנהג. עת הגיע לתחנת המשטרה תקף שוטר נוסף והמשיך להשתולל ולקלל.

ת"פ (רמ') 20422-10-15 **פרקליטות מחוז מרכז נגד גורמס** (03.11.2016): הנאשם נידון לחודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וצו מבחן, לאחר שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בנסיבות התיק, בעת הפגנה, ירדו המפגינים אל הכביש והפריעו לתנועה ולסדר הציבורי. אחד השוטרים אחז במפגין שירד אל הכביש והרחיקו אל עבר המדרכה. אז התפרץ הנאשם בריצה לעבר השוטר, חבט בו בלסתו הימנית באמצעות ידו והיכה בעורפו. כתוצאה מכך, סבל השוטר מסחרחורת ומכאבים.

ת"פ (ב"ש) 411-11-12 **מדינת ישראל נגד אבו מדיגם** (27.01.2014): הנאשם נידון לחודש מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, לאחר שהורשע באיומים ובתקיפות שוטרים. בגזירת העונש העניק בית המשפט משקל למצבו הרפואי. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים יחד עם נציגי הביטוח לאומי לחצר בית כדי לממש צו של הביטוח הלאומי. הנאשם שמתגורר בסמוך לאותו בית, הבחין בשוטרים, צעק לעברם, סירב להזדהות, ואיים עליהם. בהמשך לכך תקף את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בשתי ידיו, היכה שוטר אחר במכת אגרוף בעינו, ונשך שוטר שלישי בידו בחוזקה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם לאחד השוטרים סימן נשיכה באמה עם נפיחות קלה, ולשוטר אחר נגרמו חתך ביד ורגישות באזור בית החזה.

וראו גם: רע"פ 7641/14 אלטורי נגד מדינת ישראל (30.11.2014); רע"פ 4592/14 סרגייב-רוטמן נגד מדינת ישראל (25.08.2014); רע"פ 2222/13 חיחאשוילי נגד מדינת ישראל (02.05.2013).

19. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **היעדר תכנון**; העבירה נעברה ללא תכנון מוקדם אלא כהתפרצות אלימה וספונטנית בתגובה לצעדי אכיפה שבהם נקטו השוטרים.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; כמי שתקף, גידף, ואיים על שהשוטרים ללא שהאחרונים תרמו למעשים בדרך כלשהי, נושא הנאשם באחריות

המלאה והבלעדית למעשיו.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; המאשימה הגישה טופס הצהרת נפגע עבירה מטעם השוטר שליו חורב. בהצהרתו מסר השוטר שכתוצאה מהאירוע נותרו לו צלקות קטנות לזמן קצר. עוד מסר שחש פגוע מההקנטות והקללות שספג מהנאשם.

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר ממש, והכול לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.**

21. במקרה זה, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

התיק המצורף

22. כאמור, בתיק המצורף הורשע הנאשם על פי הודאתו בהיזק לרכוש במזיד ובאיומים.

23. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה: ערך ההגנה על רכושו של הזולת, וערך מניעת פגיעה בשלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט.

24. **מידת הפגיעה בערך המוגן** משמעותית. הנאשם פגע במתלוננת שהיא קרובת משפחתו - אשתו בנפרד של אחיו וגם אחות אשתו (גיסתו). הנאשם דלק אחרי המתלוננת כשבידיו סלע, ולאחר מכן יידה אבנים על רכבה וגרם לו לנזקים. מדובר במעשים אלימים, בריוניים ונפסדים אשר העמידו את המתלוננת בסיכון ממשי וגרמו נזק לנפשה ולרכושה.

25. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של היזק לרכוש במזיד בשילוב עם איומים, מצאתי שבמקרים אחרים הוטלו על נאשמים עונשים בטווח רחב שבין מאסר מותנה ועד למאסרים ממושכים בפועל.

ע"פ (חי') 42146-02-15 **בכר נגד מדינת ישראל** (06.05.2015): ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם **והורה על ביטול הרשעתו, לצד העמדתו בצו מבחן פיקוחי**. זאת, חלף הרשעתו והטלת מאסר על תנאי וקנס שנגזרו עליו בבימ"ש השלום. בנסיבות התיק, התקשר הנאשם מספר פעמים לגרושתו ואיים עליה; במקרה אחר הרס נכס בביתם בכך שהכה בידו בתמונה ושברה, ושבר מכשיר טלפון.

ת"פ (רמלה) 28482-05-20 **מדינת ישראל נגד פלוני** (04.08.2020): הנאשם נידון ל-9 **חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר ולצד מאסרים על תנאי**. בנסיבות המקרה שלח הנאשם לזוגתו מסרונים בעלי תכנים מאיימים, ובהמשך לכך שבר את שלבי התריס בביתם במכת אגרוף.

נקבע שמתחם העונש ההולם בהתייחס לאיומים נע בין חודש אחד ועד 15 חודשי מאסר בפועל, ובהתייחס להרס התריס נע המתחם בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ראשל"צ) 55157-06-17 מדינת ישראל נגד אלמו (17.09.2018): הנאשם נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת שני מאסרים מותנים, כך שסה"כ יישא תקופת מאסר כוללת בת 11 חודשים והכול לצד עונשים נלווים. בנסיבות התיק, יידה הנאשם אבן לעבר רכב שבו ישב המתלונן וגרם לו לנזק. בהמשך לאותן נסיבות אמר המתלונן "אני אקרע אותך" תוך שקירב את פניו לפני המתלונן באופן שאיים עליו. נקבע שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ופיצוי.

ת"פ (ק"ג) 24876-05-15 מדינת ישראל נגד אבו כפ (01.02.2018): הנאשם נידון במסגרת הסדר טיעון שכלל עונשים מוסכמים למאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה והתחייבות. הנאשם איים על מנהלת האישפוזית שבה אושפז מספר פעמים. בהמשך לכך התפרע, זרק טלפון, הפך פחים, פגע בגדר ובשער חשמלי, יידה אבן לתוך לוח חשמל, ושבר מנגנון חשמלי. במועד אחר הרס את דלת הכניסה לביתו ואיים על אמו שיפגע בה. לתיק זה צורף תיק נוסף שבו הורשע בשימוש ברכב ללא רשות. ביהמ"ש קבע שהסדר הטיעון סביר ומאוזן למרות שהעונש מצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

ת"פ (פ"ת) 54681-02-16 מדינת ישראל נגד אורן (19.03.2017): הנאשם נידון למאסר על תנאי ולפיצוי, לאחר הרשעתו בשלושה תיקים שצורפו. בנסיבות התיק, איים הנאשם על מתדלק בתחנת דלק ואז בעט בפנס רכבו עד שנשבר; ניפץ את פנס רכבו של מתלונן נוסף שעמו רב; שלח הודעות מאיימות לנייד של שוטר קהילתי והתקשר אליו.

כן עיינתי בגזרי הדין שלהלן שעניינם גרימת נזק ואיומים באמצעות אבן:

ק"פ (ת"א) 33300-10-20 בורלא נגד אברהם (26.05.2021): הנאשם נידון למאסר על תנאי ולפיצוי, לאחר שהורשע באיומים. הנאשם הרים חלוקי נחל והטיחם בחומה הסמוכה למיקומו של הקובל.

ת"פ (ק"ג) 15152-12-13 מדינת ישראל נגד נז'ינסקי (27.10.2014): הנאשם נידון במסגרת הסדר טיעון שכלל עונשים מוסכמים למאסר מותנה, קנס ופיצוי, לאחר שהורשע בהיזק לרכוש בזדון. הנאשם נטל אבן שפה מהמדרכה, השליכה לעבר אמבולנס וגרם לו לנזק לחלונות ולמראות.

26. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; הנאשם עבר את העבירה יחד עם אחיו. הנאשם הוא שהחל באלימות במהלך האירוע והוא שיזם אותה. הנאשם רב עם המתלוננת, ירק לכיוונה וקלל אותה. לאחר מכן דלק אחריה כשהוא אווז בסלע ויידה אבנים לעבר רכבה. אחיו של הנאשם הצטרף לאירוע בשלב מאוחר יותר לאחר שהנאשם הזעיק אותו ואף הוא יידה אבנים לעבר הרכב. כך שחלקו של הנאשם בעבירה משמעותי ורב יותר מחלקו של אחיו.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; מטיב העבירות ואופיין ניתן להניח שמתלוננת חשה פחד ואימה ממעשיו של הנאשם וכתוצאה מכך נגרם לה נזק נפשי המובנה בעבירות מסוג זה. נוסף על כך נגרמו נזקים לרכבה ובכללם שברים בחלונות, שברים במראות ושריטות.

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד למאסר בן מספר חודשים בין כותלי הכלא והכול לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.

28. גם במקרה זה לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

29. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו**; על פי התסקירים, הנאשם אינו עובד והוא משקיע את מירב זמנו בטיפול באחיו הסיעודי שמתגורר עמו. מסיבה זו סירב לשאת במאסר בעבודות שירות. מובן מאליו שעונש מאסר בין כותלי הכלא צפוי לגרום לנאשם ולבני משפחתו נזקים כלכליים ומורליים. נוסף על אלה יש להביא בחשבון גם את האפקט הקרימינוגני של המאסר. דהיינו מאסר בכלל, ומאסר ממושך בפרט, מעודד נטייה לעבריינות ומגדיל את הסיכוי שהאסיר יעבור עבירות עם שחרורו. מכאן שאם יוטל על הנאשם עונש מאסר, ייפגע הנאשם וייפגעו גם בני משפחתו ובפרט אחיו שתלוי בו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. שירות המבחן התרשם שהנאשם מקבל אחריות על העבירה ומביע חרטה על התנהגותו. בנסיבות אלה, ניתן להניח לטובת הנאשם שורת הנחות מקלות השמורות למי שהודה באשמתו ובכללן גם הפקת הלקחים הנדרשים, הפנמה וקבלה לעתיד.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם**; לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה באיומים, תקיפה והעלבת עובד ציבור. בגין עבירות אלה נידון למאסר בעבודות שירות

למשך 30 יום, פיצוי בסך 2,500 ₪, ומאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים על עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים. מאסר מותנה זה הוא חב הפעלה בתיק דנא.

עברו של הנאשם מעיד על כך שהשימוש באלימות אינו זר לאורחות חייו והוא אינו אווז בערכים נורמטיביים.

ד. **הליך שיקומי;** שירות המבחן שילב את הנאשם בקבוצה טיפולית והתרשם שהטיפול תרם לו. הנאשם הודה על ההזדמנות שניתנה לו ליטול חלק בטיפול ואף הוא מסר שההליך תרם לו. שירות המבחן התרשם מחשיבות המשך שילובו של הנאשם בהליכי טיפול לצורך הפחתת הסיכון להישנות עבירות, לפיכך המליץ על הארכת המאסר המותנה ועל העמדת הנאשם בצו מבחן.

אתחשב בהליך הטיפולי ובהמלצת שירות המבחן שבאה בעקבותיו, לעניין מידת העונש אך לא לעניין סוג של העונש שכן לחובת הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי חב הפעלה.

30. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בשליש התחתון של מתחמי העונש ההולם אולם לא בתחתיתם**. דהיינו יש לגזור על הנאשם מספר חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי.

עונש כולל

31. בהתאם לסעיף 40"ג (ב) לחוק, רשאי בית המשפט שהרשיע נאשם בכמה עבירות לגזור עליו עונש כולל.

על פי סעיף 40"ג (ג) לחוק, על בית המשפט שגזר עונש לפי סעיף זה להתחשב בין היתר במספר העבירות, בתדירותן, ובזיקה ביניהן ולשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, לסוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לתקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

על פי סעיף 40"ד (4) לחוק, על בית המשפט לנמק בגזר הדין את הדרך שבה גזר את דינו של נאשם אשר הורשע בכמה עבירות המהוות כמה אירועים.

32. בהתאם לכך החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל.

33. לעניין מידת העונש התחשבתי התחשבות מיוחדת בהליך השיקומי שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן ובכך שהוא סועד את אחיו. מסיבות אלה החלטתי לחפוף את עונשי המאסר שגזרתי עליו ולא הטלתי בצדם רכיב של קנס או פיצוי כפי שהיה ראוי לנהוג במקרה זה.

34. לכתחילה סברתי שמתוך התחשבות בשיקולי השיקום כעולה מהמלצת שירות המבחן ומתוך התחשבות בכך שהנאשם סועד את אחיו הפגוע, ראוי יהיה לגזור עליו מאסר בעבודת שירות. דא עקא שהנאשם לא הביע נכונות לשאת בעונש מסוג זה ועל כן קבע הממונה על עבודות שירות בשב"ס שלא ניתן לבחון את השמתו לעבודות שירות. לפיכך, למרבה הצער, ירדה אפשרות זו מעל הפרק.

מאסר על תנאי שתלוי ועומד נגד הנאשם - חב הפעלה

35. כאמור נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן חמישה חודשים שהוטל עליו בת"פ (י-ם) 30168-11-10 **מדינת ישראל נגד פלוני** ביום 22.10.2015 (להלן: "**התנאי**"). התנאי הוטל על עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים ולמשך שלוש שנים מיום גזר הדין.

בערעור שהגיש הנאשם על גזר הדין הוחלט שרכיב המאסר המותנה יעמוד על כנו (עפ"ג (מחוזי י-ם) 15156-12-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (21.03.2016)).

36. בהתאם לסעיף 55 לחוק יש להורות על הפעלת התנאי מקום שבו עבר הנאשם עבירה נוספת במהלך תקופת התנאי.

בסעיף 56(א) לחוק נקבע חריג שלפיו ניתן להורות על הארכת התנאי מטעמים שיירשמו אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו.

על פי סעיף 56(ב) לחוק לא ישתמש בית המשפט בסמכות זו אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת. כלומר, ניתן להאריך את התנאי פעם אחת בלבד אם עבר הנאשם עבירה נוספת אחת. ואולם אם עבר הנאשם יותר מעבירה נוספת אחת, קיימת חובה להפעיל את התנאי ולא ניתן להאריכו.

ברע"פ 6100/12 **פלוני נגד מדינת ישראל** (16.08.2012) התייחס בית המשפט העליון לפרשנות התיבה "הרשעה ראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת" וקבע שהרשעת הנאשם בעבירות נפרדות שאינן מהוות שרשרת אחת המצטברת לכדי עבירה כוללת אחת, מונעת את הפעלת סמכות הארכת התנאי. ובלשונו של בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"המקרה דנן אינו מצדיק בחינה חוזרת בשל שאלת פרשנותו של סעיף 56 לחוק העונשין, שכן אין בה כל חידוש. סעיף זה מתיר לבימ"ש להימנע מהפעלת מאסר מותנה, ולצוות תחת זאת, מטעמים שיירשמו, כי תקופת התנאי תוארך לתקופה נוספת, כל עוד מדובר ב"הרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת". ומכאן, כי הרשעה במספר עבירות, אף אם הן נכללות בכתב אישום אחד, מונעת הפעלת סמכות זו. במקרה זה אין מדובר במעשים שהם שרשרת אחת, המצטברת לעבירה כוללת אחת, אלא בביצוע שתי עבירות שונות ונפרדות"

37. הן העבירות בתיק דנא והן העבירות בתיק שצורף נעברו בתוך תקופת התנאי. כל אחד מהתיקים מהווה הרשעה בשל עבירה נוספת המפעילה את התנאי. מכאן שלא מדובר "בהרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת" ועל כן נשללת הסמכות להאריך את התנאי מה שהופך אותו "חב הפעלה".

38. אשר לטענות ב"כ הנאשם אשר ביקש מבית המשפט להאריך את התנאי משיקולי צדק ומשיקולי אחידות הענישה, לא מצאתי שיש לבית המשפט סמכות שלא להפעיל את המאסר המותנה משיקולים אלה ואף אם הייתה סמכות שכזו לא היה זה מוצדק לעשות בה שימוש במקרה זה.

אשר לשיקול שעניינו אחידות הענישה, כתב האישום נגד אחיו של הנאשם בוטל כיוון שהאח עבר תאונה קשה, נותר משותק והפך לסיעודי. כך ששני האחים אינם בני קבוצת שוויון אחת ועל כן אין בסיס לטענה שהנאשם הופלה לרעה בהשוואה לאחיו.

אשר לשיקולי צדק, גם טענה זו אינה יכולה להועיל להגנה שכן ישנן שתי דרכים בלבד להארכת מאסר על תנאי.

הראשונה, על פי סעיף 56 לחוק אם מדובר "בהרשעה ראשונה של נאשם בשל עבירה נוספת".

השנייה, על פי סעיף 85 לחוק שעניינו הארכת מאסר על תנאי, אף אם הוא חב הפעלה, בהתייחס לנאשם אשר עובר טיפול למשתמשים בסמים או שסיים טיפול כאמור.

לשון החוק היא מנדטורית ואינה מאפשרת פרשנות כפי שמציע ב"כ הנאשם. בהתייחס להפעלת מאסר על תנאי לאחר הרשעה בעבירה נוספת, נוקט החוק בסעיף 55(א) לשון: **"יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי"**.

ובהתייחס להארכת מאסר על תנאי, נוקט החוק בסעיף 56(ב) לשון: **"לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת"**

ההלכה הפסוקה שללה דרכים "יצירתיות" שנועדו להימנע מהפעלת מאסר על תנאי. כך למשל נקבע שאין לבטל את הרשעת הנאשם בדין ולהטיל צו מבחן מתוך ניסיון לעקוף הפעלת מאסר על תנאי (ראו: רע"פ 9982/09 **בוסקילה נגד מדינת ישראל** (15.12.2009); רע"פ 983/04 **חכמון נגד מדינת ישראל** (03.03.2004); רע"פ 4015/98 **אליהו נגד מדינת ישראל** (01.12.1998)).

מכל האמור עולה שבמקרה זה אין לבית המשפט סמכות להאריך את המאסר המותנה.

סוף דבר

39. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א.

מאסר בן ארבעה חודשים. מן המאסר ינוכו ימי המעצר בכל אחד מהתיקים.

ב.

**מורה על הפעלת המאסר המותנה בן חמשת חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ
30168-11-10.**

ג. את שני

**המאסרים יישא הנאשם בחופף כך שתקופת המאסר הכוללת תעמוד על 5
חודשים.** הנאשם יישא את מאסרו החל מיום 01.08.2021.

ד. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם
יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות ויורשע בה בתוך
התקופה או לאחריה.**

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודת שירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"א, 22 יוני 2021, במעמד הצדדים.